

ся нахождахъ въ тѣхъ, съединихъ ся въ една Имперіѣ, и съ това Римскы-ти Епископи, които исти-ти Императори трѣбваше да почитатъ за коронованіе-то си, начнахъ да имѣтъ на тѣхъ влияние.

Нъ това влияние въ истъ-тъ дору Франкскъ Имперіѣ най на прѣдъ быше слабо и едвамъ ся виждаше; Львъ III ся обхождаше съ Карла почти като единъ подданикъ съ монарха. Послѣ въ врѣмена-та на наслѣдници-ты Карловы, Папы-ти ся мѣчяхъ да усилятъ това влияние, което быше весма лесно, зашто Императори-ти трѣбваше да ходятъ въ Римъ да ся коронуватъ.

Какъ можяхъ Римскы-ти Патріарси да удръжатъ влияніе-то си на Западно-ты Государства, на които-ся раздроби Фракска-та Имперія, и какъ можа Григорій VII да навага, да му ся покоряватъ Императори-ти и Царь-ты Западно, тука не е мѣсто-то му да казваме. Тука шемъ спомянемъ само, че Патріаршество-то на Римскы-ты Епископы ся начина отъ IX столѣтіе, а власть-та имъ отъ XI.

До IX-то столѣтіе Християска-та Црква въ всичкій свѣтъ не быше раздѣлена; на всякадѣ бѣхъ исти-ти обряди, исто-то Богослуженіе, исти-ти догмати на вѣрж-тъ; Патріарси-ти управлявахъ свои-ты страны, Митрополити-ти, Архіепископи-ти, Епископи-ти свои-ты Епархьи; а цѣло-то управлявахъ Вселенскы-ти Събори. Още на Никейскый Съборъ ся рѣши да не промѣняватъ ничто, дору ни една буква, а колко повече да не въвождатъ новины въ догматы-ты на Вѣрж-тъ безъ всеобще-то събраніе и съгласіе на представители-ты на цѣло-то Христіанство. Рѣшенія-та на Съборы-ты, что послѣдовахъ въ Грьцкѣ, бяхъ рѣководство за учителя-ты на всичкы-ты страны; въ всичко-то продлженіе на осемтѣхъ вѣкове никому не дохождаше на умъ да усвои титлж-тъ глава на Црквж-ту, непогрѣшимъ и единъ на мѣстникъ Христовъ на земж-тъ; най малко-то обясненіе на Символа на вѣрж-тъ неся допушаше никакъ, освяня съ единодушно-то съгласіе на Св. Отци.

Зачто то Грьцкый языкъ быше общъ на высокы-ты общества не само на Вѣстокъ, нъ и въ Италиѣ, то Богослуженіе-то най на прѣдъ е было на всякадѣ всеобще на Грьцкый